

DOMSTOLENS DOM
AF 12. JULI 1957

Dineke Algera, Giacomo Cicconardi, Simone Couturaud,
Ignazio Genuardi og Félicie Steichen
mod Den fælles Forsamling for Det europæiske Kul- og
Stålfællesskab

Forenede sager 7/56 og 3—7/57

Processprog: Fransk

Angående:

Søgsmål om annullation af administrative beslutninger og erstatningssøgsmål.

Domskonklusion:

I — Vedrørende annullationssøgsmål 7/56

1. De i skrivelsen af 12. juli 1956 til sagsøgerne fra næstformand for Den fælles Forsamling, M. Vanrullen, indeholdte beslutninger annulleres.
2. Beslutningen fra Den fælles Forsamlings sekretariat annulleres i det omfang, den fratager sagsøgerne adgangen til at få rettigheder efter vedtægten.
3. Annullationssøgsmålet imod den beslutning fra Den fælles Forsamlings sekretariat, hvorved sagsøgerne fratages de lønklasser og grader, som var blevet givet dem ved afgørelserne af 12. december 1955, forkastes.
4. I det omfang beslutningerne truffet af næstformanden M. Vanrullen og af Den fælles Forsamlings sekretariat annulleres, sendes sagen tilbage til Den fælles Forsamling.

II — Vedrørende erstatningssøgsmålene 3—7/57

Sagsøgte dømmes til at betale hver af sagsøgerne et beløb på 100 RE.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

at sagsøgte i sag 7/56 frifindes.

Vedrørende sagerne 3/57 — 7/57

at Den fælles Forsamling dømmes til at betale hver af sagsøgerne et beløb på 1 franc; og at sagernes andre påstande forkastes.

S a m m e n d r a g

1. *Mangelfulde forvaltningsakter — individuelle retsakter — absolut ugyldighed*
2. *Forvaltningsakter — retsakter, der skaber individuelle rettigheder — udnævnelse af en tjenestemand — tilbagekaldelse — frist*

3. *Mangelfulde forvaltningsakter — delvist ulovlige forvaltningsakter — tilbagekaldelse*
4. *Ansvar — Fællesskabets ansvar over for sine tjenestemænd — vedtægt — ulovlig tilbagekaldelse af fastansættelse — tjenstlig fejl — tab — erstatningspligt*
(Traktaten, artikel 40, stk. 1)
5. *Ansatte ved Fællesskabet — periode forud for vedtægten — ansættelseskontrakter — disses før-vedtægtsmæssige karakter*
(Konvention om overgangsbestemmelserne, paragraf 7, stk. 3)
6. *Tjenestemænd ved Fællesskabet — vedtægt — fastansættelse — kompetent myndighed*
(Traktaten, artikel 6, stk. 4 og artikel 78, stk. 3)
7. *Tjenestemænd ved Fællesskabet — lønfastsættelse — kompetent myndighed — Formandsudvalgets deltagelse — måder*
(Traktatens, artikel 6, stk. 4; artikel 31; artikel 78, stk. 4, afsnit 1 og 2)
8. *Tjenestemænd ved Fællesskabet — lønfastsættelse — kompetent myndighed — Formandsudvalgets deltagelse — undtagelser — Den fælles Forsamling*
(Traktaten, artikel 6, stk. 4; artikel 78, stk. 3, afsnit 2)
9. *Tjenestemænd ved Fællesskabet — vedtægt — fastansættelse i en bestemt lønklasse og på et bestemt trin — individuelle rettigheder*
10. *Retspleje — stævning — nødvendige bemærkninger*
(Protokollen vedrørende statuten for Domstolen, artikel 22; Domstolens procesreglement, artikel 29, stk. 3)

1. Bekendtgørelse af en forvaltningsakt skaber formodning for dennes gyldighed. En individuel forvaltningsakts ulovlighed medfører kun, at den bliver absolut ugyldig i undtagelsestilfælde. En sådan forvaltningsakt kan i princippet kun ophæves ved annullation eller tilbagekaldelse, for så vidt som disse foranstaltninger er lovlige.

2. En lovlig forvaltningsakt, som skaber individuelle rettigheder, kan i princippet ikke ophæves ensidigt. Denne regel gælder især for udnævnelsen af en tjenestemand.

Ingen bestemmelse i traktaten angiver, under hvilke betingelser en fællesskabsinstitution lovligt kan ophæve en forvaltningsakt, som skaber individuelle rettigheder; og som er udstedt på mangelfuld måde. Domstolen bør derfor ved løsningen af dette spørgsmål lade sig inspirere af

de i medlemsstaternes love, teori og retspraksis anerkendte regler.

I alle tilfælde kan en tilbagekaldelse af en ulovlig akt af den nævnte art i princippet kun finde sted inden for en rimelig frist.

3. En forvaltningsakts delvise ulovlighed berettiger ikke tilbagekaldelsen af hele forvaltningsakten, medmindre tilbagekaldelsen af den lovlige del bevirker, at akten mister sin berettigelse.

4. Hvis en ansat i overensstemmelse med Fællesskabets personalevedtægt er blevet fast udnævnt i en stilling på behørig måde, er den pågældende institutions ulovlige tilbagekaldelse af denne foranstaltning en tjenstlig fejl, som medfører, at denne institution er forpligtet til at genoprette det tab, der er forvoldt den ansatte.

5. De ansættelseskontrakter, der er indgået med de ansatte, før vedtægten trådte i

kraft, giver dem en forventning om at blive fastansat i personalevedtægtens forstand¹. Denne forventning er særlig stærk, når den ansatte har modtaget det formelle og udtrykkelige løfte om at få rettigheder ifølge vedtægten, i særdeleshed når dennes ikrafttræden er nært forestående.

6. Fællesskabets institutioner alene er kompetente til at træffe beslutning om fastansættelse i personalevedtægtens forstand. Traktaten hjemler ikke Formandsudvalgets deltagelse.

7. I forhold til princippet om Fællesskabets institutioners uafhængighed (traktatens artikel 6, stk. 4) og selvstændighed (traktatens artikel 78, stk. 3, første afsnit) er artikel 78, stk. 3, andet afsnit, som fastsætter, at Formandsudvalget skal deltage ved visse administrative foranstaltninger, en undtagelse; den bør således fortolkes restriktivt.

Ikke desto mindre bør udvalget deltage ved fastsættelsen af løn til de ansatte (artikel 78, stk. 3). Domstolen er ved afgørelsen af den form, hvorunder denne deltagelse skal finde sted, hverken bundet af udvalgets synspunkt eller af personalevedtægtens bestemmelser. Uafhængigt af, hvorvidt den omhandlede institution forud skal indhente udvalgets billigelse eller simpelthen dens mening, er en klassificeringsforanstaltning, der er vedtaget

uden iagttagelse af hverken den ene eller den anden af disse formforskrifter, under alle omstændigheder ulovlig.

8. Undtagelsen i artikel 78, stk. 3, andet afsnit, fra princippet om Formandsudvalgets deltagelse ved fastsættelse af de ansattes løn omfatter kun de tilfælde, hvor en bestemmelse i traktaten foreskriver en særlig fastlæggelsesmåde, såvel som det tilfælde, hvor der findes en gennemførelsesforordning baseret på denne bestemmelse.

Den selvstændighed, Den fælles Forsamling har i kraft af sin karakter af parlamentarisk institution, kan heller ikke være en hindring for den beføjelse, som artikel 78 giver Formandsudvalget. Forsamlingens funktionelle selvstændighed udøves kun inden for rammerne af de opgaver, som traktaten tildeler den.

9. En lovlig og retsgyldig afgørelse, der giver en person, som er ansat i Fællesskabets tjeneste, rettigheder ifølge vedtægten, og som placerer ham i en bestemt lønklasse og anciennitetstrin, giver den pågældende individuelle rettigheder².

10. Sagsøgeren er ikke forpligtet til at nævne de bestemmelser, som han påberåber sig; det er tilstrækkeligt, at stævningen indeholder »søgsmålsgrundene« og »påstandene«.

1 — Jf. sammendrag til dom 1/55 nr. 2, Sml. 1954—64, s. 19.

2 — Jf. ovenfor nr. 2.